

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. I. Ejus origo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

APPARATUS
AD
BELLUM SACRUM.

---

§. I.

Ejus origo.

SARACENI Arabes, crudelissimi Christianorum persecutores, per quadringentos annos, sub Califis, seu Cæiri magni Principibus, totam Terram Sanctam, Christi Regis Regum Patrimonium, possederant, quando Turcæ illis expulsis, eam armis occupaverunt, anno sexcentesimo trigesimo septimo; gemuerat sub hoc infami & sævissimo Mahometis jugo annis quingentis, patria Liberatoris humani generis, cum ipse zelo gloriæ suæ novæ, corda Principum Christianorum inflammavit, anno post ejus nativitatem millesimo nonagesimo tertio. Ut autem hujus Belli Sacri, auctorem se esse

ostenderet Deus omnipotens, qui infirma mundi eligit, ut confundat fortia, & vilissima, ac contemptibilia, & ea quæ non sunt assumit, pro beneplacito suo, quando vult, & sicut vult: ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus; ad tantum, & tam arduum opus, usus est homine quodam solitario, Petro Eremita nomine; qui profectus in Terram Sanctam, videns horrendam oppressionem Christianorum, sub Turcorum tyrannide, qui non solum laicis, sed etiam Sacerdotibus, ipsoque Patriarchâ Hierosolymitano, Simeone, tanquam vilissimis mancipiis, ad sordidissima quæque utebantur, tantis malis permotus: & de salute fratrum suorum sollicitus, in Templum Sancti Sepulchri se contulit, in quo solus pernoctans in oratione Dei, multis cum gemitibus & lacrymis Patrem misericordiarum deprecatus est: ut innumeras animas, Christi Sanguine Redemptas; in libertatem filiorum suorum asserere dignaretur, aspiciendo in faciem Christi sui.

Eâ oratione absolutâ, in eodem loco somno correptus, visus est sibi videre **JESUM-CHRISTUM** Gloriosum, è Sepul-

è Sepulchro suo emissam, eum-
que his alloquentem verbis. Surge
„ Petre, aggredere velociter, & pro-
„ sequere fortiter opus ad quod elegi
„ te: ego enim ero tecum, tempus est,
„ ut hæc Sacra-loci, Sanguine, lacry-
„ mis, & sudoribus meis aspersa, à
„ gentium sacrilegis profanationibus
„ purgentur, & populus meus ab istâ
„ crudeli servitute, liberatus, mihi
„ soli seruiat.

Hac visione recreatus, & animatus,
Petrus, tanto zelo accensus, & ad om-
nia, summè ardua, adeo est inflamma-
tus, atque impulsus; ut nihil sibi in
hoc opere peragendo, impossibile fu-
turum, firmissimè crediderit; sine mo-
râ Templo egressus, redit ad Patriar-
cham; à quo acceptis cum Benedictio-
ne Epistolis ad summum Pontificem;
pergit ad portum, paratam navem con-
scendit, & Deo ita disponente, ventis
secundis, intra paucos dies Barium in
Apuliâ feliciter appulit, inde Romam
profectus, & ad Pontificis audientiam
admissus, offert suæ Sanctitati, litte-
ras Patriarchæ, totamque seriem le-
gationis suæ, exponit.

Sedebat tunc in Cathedra Beati Pe-

tri Urbanus II. Natione Gallus, Dioecesis Remensis, qui ex Cardinali Ostiensi, sex annos ante Solitarii adventum, electus fuerat ad Summum Pontificatum, ob eximias virtutes universalis Ecclesie Pastore dignas. Ab hoc Pontifice benigne exceptus est Petrus, imò tanquam Angelo Dei, usus est illo Urbanus ad promulgationem Belli Sacri, contra infideles: quod Bellum ipsemet Urbanus animo conceperat. Intimè enim conjunctus fuerat Gregorio VII. qui ante viginti annos, decreverat ingentem exercitum in hostes fidei primus movere, ad quam expeditionem, quadraginta millia cruce signatorum numerabat, qui parati erant militantis Ecclesie Caput sequi, contra communem hostem Christianorum. Sed execrandum schisma Henrici IV. Imperatoris omnem hunc Belli Sacri apparatus, & tam pios ac magnanimos conatus, boni Pastoris, pro Christi ovibus animam ponere volentis, irritos reddiderat. Extincto per Dei misericordiam, impio schismate, Urbanus prædecessoris sui zelo, pro liberatione populi Dei accensus: firmissimè statuit, totis viribus aggredi Bellum tam Sanctum, Divinæ

Trinitati tam gloriosum, toti orbi
Christiano tam salutare; quoque no-
minis, ac Pontificatus sui memoriam,
immortalitati consecrare illustrius non
poterat.

Ad tanti moliminis opus non sine
Divino instinctu, ab Urbano assumptus
est Petrus, quem ut præcursorem suum
misit, ad omnes Principes Christianos,
cum mandatis prædicandi ubique Bel-
lum Sacrum, contra infideles. Pontifi-
cis iussu summâ cum alacritate, promp-
titudine, & tam admirabili successu
executus est Petrus, ut unius anni spa-
tio peragratis præcipuis Provinciis, &
Urbibus Italiæ, Galliæ, Belgii, Ger-
maniæ, Poloniæ, majorisque partis
Europæ: Universè, tam Principes &
quam populi Christiani, nihil arden-
tius exoptarent, quam sub crucis vex-
illo, contra Nominis Christiani ini-
micos militare. Ex quo tam manife-
sto, divinæ virtutis effectu, constat,
quàm verè dictum sit ab Apostolo
gentium: quia non multos sapientes
secundùm carnem, non multo poten-
tes, non multos nobiles, sed quæ stulta
sunt mundi elegit Deus, ut confundat
sapientes; & infirma mundi elegit

Deus, ut confundat fortia, & ignobilia mundi, & contemptibilia, elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret, & non gloriatur omnis caro in conspectu ejus; sed qui gloriatur in Domino gloriatur, qui dat suis electis omnem victoriam.

§. II.

Urbanus II. convocat universale Concilium, ad Bellum Sacrum promovendum.

Am visibili divinæ voluntatis manifestatione, recreatus, & ad summum istud opus urgendum excitatus Pontifex, zelo gloriæ Dei, & animarum salutis æstuans convocavit universale Concilium, Placentiam, anno millesimo nonagesimo quarto, initio Martis celebrandum: ad quod ipsemet Pontifex tanquam bonus Pastor, cum suis Cardinalibus se contulit. Nunquam in toto orbe Christiano, visus fuerat tam numerosus, omnium nationum frequentiam congressus; ad quem constat confluxisse, usque ad quatuor millia Ecclesiasticorum, &